

P-67

D VİTAMİNİNİN STABİLİTESİ ÜZERİNE PRELİMİNER BİR ÇALIŞMA

Neşe ŞİMSEK, Ayfer ÇOLAK, Hülya YALÇIN, Ümit BOZKURT, Yusuf KURTULMUŞ, Füsün ÜSTÜNER

İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İzmir

AMAÇ: D3 vitamini (Kolekalsiferol), güneş ışığı varlığında endojen olarak sentez edilen vitamin olmasının yanısıra bir hormon analogunun prekürsörüdür. Hayvansal kaynaklı besinler içinde vücuda alınır. Karaciğer ve böbreklerde biyotransformasyona uğrayarak etkin şekli olan, 1, 25-dihidroksikolekalsiferol'a [1, 25-(OH)2D3 Vitamini'ne] dönüşür. Son yayınlarda D vitamininin kemik mineralizasyonunda olduğu kadar bağışıklık sisteminde de düzenleyici rol oynadığı üzerinde durulmaktadır. Çalışmamızda numunenin maruz kaldığı etkenlerin ölçüm üzerine olan etkisini ortaya koymayı amaçladık.

YÖNTEM: Toplam 20 gönüllüden ikişer tüp alınan serum örnekleri venöz örnekleme sonrası 20 dk pıhtılaşma tamamlaması için bekletilmiş, ilk grup normal santrifüjde; ikinci grup soğuk santrifüjde çevrilmiş, normal santrifüjde çevrilen serum bekletmenin etkisini görmek için alikotlanmıştır. Normal santrifüj sonrası ilk grup hemen, ikinci grup 4 saat tezgahta bekletildikten sonra çalışılmıştır. Veriler spss 15 te analiz edilip, wilcoxon işaret testi soğuk - normal santrifüj farkı ve bekletmenin etkisini görmek için uygulanmıştır. $p < 0,05$ anlamlı kabul edilmiştir.

BULGULAR: Normal santrifüj serum ortalaması 18, 2+8, 4 ng/ml (n=20) Soğuk santrifüj serum ortalaması 17, 8+7, 3 ng/ml (n=20) Serum için normal ve soğuk santrifüj ortalamaları farklı değildir. $p > 0,05$ (p=0,16) Normal santrifüj edilip 4 saat sonra ölçüm yapılan serum ortalaması 18, 3+8, 2 ng/ml (n=20) Serum için hemen ve 4 saat sonraki ölçüm ortalamaları farklı değildir. $p > 0,05$ (p=0,43)

SONUÇ: D vitamini tayininde rutinde kullanılan serum numunelerinin santrifüjü esnasında ortaya çıkan ısıdan etkilenme durumunu kontrol ettiğimiz bu çalışmada, santrifüj ısısı etkisiz bulunmuş. Aynı şekilde örneğin hemen çalışılmasıyla 4 saat bekletilip çalışılması arasında fark bulunmamıştır.

P-68

DENEYSEL OBEZİTE MODELİNDE ORAL CURCUMİN UYGULAMASININ KARACİĞER TRİGLİSERİD DÜZEYLERİ ve OKSİDATİF STRES ÜZERİNE ETKİSİ

Muhammed SEYİTHANOĞLU¹, Yıldız ÖNER-İYİDOĞAN¹, Hikmet KOÇAK², Necla KOÇAK-TOKER¹, Müjdat UYSAL¹

¹İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya AD,

²İstanbul Bilim Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya AD, İstanbul

AMAÇ: Gelişmiş toplumlarda görülme sıklığı artan obezite, metabolik hastalıklara yol açabilen sağlık sorunlarından biridir. Amacımız, yağlı diyetle beslenen sıçanlarda, köri baharatının bir bileşeni ve tropikal bir bitki ekstresi olan curcuminin; kilo artışı, karaciğer yağlanması ve oksidatif stres üzerine etkisini araştırmaktır.

YÖNTEM: Çalışmada kullanılan Sprague-Dawley erkek sıçanlar 4 gruba ayrılmıştır: 1. grup % 10' luk yağlı diyetle beslenen kontrol grup (n=8), 2. grup % 60' luk yağlı diyetle beslenen obez grup (n=13), 3. grup % 60' luk yağlı diyetle birlikte 100 mg/kg bw curcumin verilen grup (n=15) ve 4. grup sadece curcumin (100 mg/kg bw) verilen grup (n=9). Hayvanlar 8 hafta süreyle beslenmiş; curcumin oral gavaj yolu ile verilmiştir. Karaciğer dokusunda kolesterol ve trigliserid düzeyleri ticari kit ile; malondialdehit (MDA), dien konjugat (DK), vitamin C, glutatyon düzeyleri ile süperoksit dismutaz (SOD), glutatyon peroksidaz (GPx) ve glutatyon transferaz (GST) aktiviteleri spektrofotometrik yöntemlerle ölçülmüştür.

BULGULAR: Karaciğer dokusunda kolesterol, MDA, DK, vitamin C, glutatyon düzeylerinde, SOD, GPx ve GST aktivitelerinde gruplar arasında anlamlı fark bulunmamıştır. Hayvan vücut ağırlıkları karşılaştırıldığında, obez grupta kontrol gruba göre anlamlı kilo artışı (p=0,008), obez+curcumin grubunda anlamlı düşüş gözlenmiştir (p=0,011). Karaciğer trigliserid düzeyleri, curcumin grubunda kontrol ve obez gruba göre, Obez+curcumin grubunda ise obez gruba göre anlamlı olarak azalmıştır (p<0,001).

SONUÇ: Curcuminin deneysel obezite modelinde vücut ağırlığındaki ve karaciğer yağlanmasıdaki artışı azalttığı, oksidan-antioksidan dengesinde bir değişiklik yapmadığı düşünülmüştür. Yağlı diyetle beslenmenin, karaciğer yağ metabolizmasında süreye bağlı etkisini inceleyen bir çalışmada 2, 5 hafta sonunda oksidatif stres göstergelerinde artış görülmediği bildirilmiştir. Yağlı diyetle beslenme modelinde curcuminin koruyucu etkisini gözlemlemek için daha ileri çalışmalar gerekmektedir.